Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 1342/2008/EK RENDELETE

(2008. december 18.)

a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról, valamint a 423/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(HL L 348., 2008.12.24., 20. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.)	L 343	1	2009.12.22.
►**M2**	A Tanács 1243/2012/EU rendelete (2012. december 19.)	L 352	10	2012.12.21.
►**M3**	A Bizottság (EU) 2015/2324 végrehajtási rendelete (2015. december 11.)	L 328	101	2015.12.12.

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 231., 2010.9.1., 6. o. (1342/2008/EK)

▼B

A TANÁCS 1342/2008/EK RENDELETE

(2008. december 18.)

a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról, valamint a 423/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

mivel:

(1) A tőkehalállományok helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló, 2004. február 26-i 423/2004/EK tanácsi rendelet ([2]) célja, hogy a Kattegat területén, az Északi-tengeren – beleértve Skagerrakot és a La Manche csatorna keleti részét –, a Skóciától nyugatra fekvő területen és az Ír-tengeren öt-tíz éven belül biztonságosan helyreállítsa a tőkehalállományokat a szakértők által tanácsolt elővigyázatossági szintre.

(2) A Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) legújabb tudományos szakvéleménye rámutatott arra, hogy a teljes kifogható mennyiségek (TAC), a technikai intézkedések és a kiegészítő erőkifejtés-gazdálkodási intézkedések – beleértve a tőkehal jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat útján történő kifogásának, valamint az ily módon fogott tőkehal kirakodásának megelőzésére irányuló megfigyelést és ellenőrzést – együttes hatásából eredő tőkehalfogás-csökkenés messze nem volt elegendő a halászat okozta állománypusztulás olyan szintű mérsékléséhez, amely lehetővé tenné az állomány megújulását, és a 423/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó négy tőkehalállományból egyetlenegy tekintetében sem volt tapasztalható egyértelmű helyreállás, jóllehet az északi-tengeri állományok mutatnak némi javulásra utaló jeleket.

(3) Szükségesnek tűnik a rendszer megerősítése, valamint egy hosszú távú terv létrehozása annak érdekében, hogy megvalósítható legyen a tőkehalállományoknak a legmagasabb fenntartható hozam mellett történő fenntartható kiaknázása.

(4) A legújabb, különösen a tengeri ökológiai rendszerek hosszú távú tendenciáiról szóló tudományos feltevések szerint a biomassza hosszú távú kívánatos szintjeit nem lehet pontosan meghatározni. Ebből következően a hosszú távú terv célkitűzését a biomassza-alapú célról a halászat okozta állománypusztuláson alapuló célra kell változtatni, amelyet a halászati erőkifejtés megengedett szintjeire is alkalmazni kell.

(5) Az északi-tengeri tőkehalállomány Norvégiával közös, és közös gazdálkodás alatt áll. Az e rendeletben foglalt intézkedéseknek kellő mértékben figyelembe kell venniük az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság között létrejött halászati megállapodás ([3]) értelmében Norvégiával folytatott konzultációkat.

([1]) 2008. október 21-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) HL L 70., 2004.3.9., 8. o.
([3]) HL L 226., 1980.8.29., 48. o.

▼B

(6) Amennyiben a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság (HTMGB) pontos és reprezentatív információ hiányában nem tud szakvéleményt adni valamely TAC tekintetében, rendelkezéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a teljes kifogható mennyiséget olyan körülmények között is következetesen lehessen megállapítani, amikor kevés adat áll rendelkezésre.

(7) A halászat okozta állománypusztulásra vonatkozó célok elérésének biztosítása és a visszadobás lehető legnagyobb mértékű visszaszorításának támogatása érdekében a halászati erőkifejtésben kifejezett halászati lehetőségeket is olyan szinten kell meghatározni, amely összhangban áll a többéves stratégiával. E halászati lehetőségeket, amennyire csak lehet, a halászeszközök típusai szerint, a jelenlegi halászati módszerek alapján kell meghatározni. Helyénvaló a gazdálkodási rendszer hatékonyságára vonatkozó rendszeres felülvizsgálat előírása, és különösen annak biztosítása, hogy a halászati erőkifejtések szabályozási rendszere felülvizsgálatra kerüljön, amennyiben a tőkehalállományok elérik a legmagasabb fenntartható hozam mellett történő kiaknázáshoz szükséges szintet.

(8) Új mechanizmusokat kell bevezetni, hogy a halászokat ösztönözzék a tőkehalfogás elkerülésére vonatkozó programokban való részvételre. A tőkehalfogás elkerülésére vagy a visszadobás gyakorlatának visszaszorítására vonatkozó bármely program nagyobb valószínűséggel lesz sikeres, ha kidolgozására a halászati ágazattal együttműködésben kerül sor. Ezeket a tagállamokkal közösen kidolgozott programokat a fenntarthatóság előmozdítása hatékony eszközének kell tekinteni és ösztönözni kell azok kidolgozását. A tagállamoknak továbbá élniük kell a tőkehalállományokkal kapcsolatos halászati lehetőségek oly módon történő elosztására vonatkozó hatáskörükkel, amely a halászokat arra ösztönzi, hogy a halászatot szelektívebb és a környezetre kevésbé ártalmas módszerekkel folytassák.

(9) A fogásmennyiségek meghatározása és elosztása, valamint az állományok legalacsonyabb és elővigyázatossági szintjének, a halászat okozta állománypusztulási arány szintjének, továbbá a tagállamok számára az egyes halászati erőkifejtési csoportok tekintetében megengedett legnagyobb erőkifejtéseknek a meghatározása, és bizonyos hajócsoportoknak az e rendeletben foglalt erőkifejtési rendszerből való kizárása a közös halászati politika kiemelt fontosságú intézkedése. Helyénvaló, hogy e meghatározott kérdések vonatkozásában a Tanács fenntartsa magának a jogot a végrehajtási hatáskörök közvetlen gyakorlására.

(10) Az e rendelet egyes, különösen a halászati erőkifejtések korlátozásainak a Tanács által meghatározott legnagyobb megengedett halászati erőkifejtések keretén belül történő kiigazítására vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtása szempontjából szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ([1]) megfelelően kell elfogadni.

(11) A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletben ([2]) megállapítottakon felüli ellenőrzési intézkedéseket kell bevezetni annak érdekében, hogy biztosítsák az e rendeletben megállapított intézkedéseknek való megfelelést.

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.
([2]) HL L 261., 1993.10.20., 1. o.

▼B

(12) Figyelembe véve a vonatkozó állományok állapotát, szabályokat kell kidolgozni az e rendelet által bevezetett hosszú távú terv helyreállítási tervvé történő minősítéséről a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ([1]) 5. cikke értelmében és az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelet ([2]) 21. cikke a) pontja i. alpontja alkalmazásában, vagy alternatív megoldásként annak gazdálkodási tervvé történő minősítéséről a 2371/2002/EK rendelet 6. cikke értelmében és az 1198/2006/EK tanácsi rendelet 1. cikke a) pontja iv. alpontja alkalmazásában.

(13) A 423/2004/EK rendelet hatályát veszti, és helyébe e rendelet lép,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet tervet határoz meg a következő földrajzi területeknek megfelelő négy tőkehalállományra vonatkozóan:

a) Kattegat;

b) Északi-tenger, Skagerrak és a La Manche csatorna keleti része;

c) a Skóciától nyugatra fekvő terület;

d) Ír-tenger.

2. cikk

Fogalommeghatározások

A 2371/2002/EK rendelet 3. cikkében megállapított fogalommeghatározásokon túl, e rendelet alkalmazásában:

a) „erőkifejtési csoport”: egy tagállam olyan gazdasági egysége, amely vonatkozásában megállapításra került a megengedett legnagyobb halászati erőkifejtés. Az erőkifejtési csoportot az I. mellékletnek megfelelően egy halászeszköz-kategória és egy terület határozza meg;

b) „összevont erőkifejtési csoport”: a valamennyi tagállam ugyanazon halászeszköz- és területi kategóriájába tartozó erőkifejtési csoportok összessége;

c) „egységnyi erőkifejtésenkénti fogás”: a tőkehal egy év során kifogott és a kW-napban megadott halászati erőkifejtés egy egysége szerinti élősúlyban kifejezett mennyisége;

d) „megfelelő korcsoportok”: a Kattegat területén élő tőkehalak esetében a 3, 4 és 5 éves egyedek; az ír-tengeri, az északi-tengeri, a Skagerrak és a La Manche csatorna keleti területén élő tőkehalak esetében a 2, 3 és 4 éves egyedek; a Skóciától nyugatra fekvő területen élő tőkehalak esetében a 2, 3, 4 és 5 éves egyedek; vagy a HTMGB szakvéleménye által megfelelőnek ítélt egyéb korcsoportok.

([1]) HL L 358., 2002.12.31., 59. o.
([2]) HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

▼B

3. cikk

Földrajzi meghatározások

E rendelet alkalmazásában a földrajzi területek következő földrajzi meghatározásait kell alkalmazni:

a) „Kattegat”: azICES által megállapított IIIa körzet azon része, amelyet északon a skageni és a tistlarnai világítótornyot és a svéd part legközelebb eső pontját összekötő egyenes vonal, délen a Hasenore-t és Gnibens Spidst, a Korshage-t és Spodsbjergt, továbbá a Gilbjerg Hovedt és Kullent összekötő egyenes vonal határol;

b) „Északi-tenger”: az ICES IV alterület, valamint az ICES IIIa körzet azon része, amely nem tartozik a Skagerrakhoz és a Kattegathoz, illetve az ICES IIa. körzet azon része, amely a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken van;

c) „Skagerrak”: az ICES IIIa körzet azon része, amelyet nyugaton a hanstholmi és a lindesnesi világítótornyot, délen a skageni és a tistlarnai világítótornyot és a svéd part legközelebb eső pontját összekötő egyenes vonal határol;

d) „La Manche csatorna keleti része”: az ICES VIId körzet;

e) „Ír-tenger”: az ICES VIIa körzet;

f) „Skóciától nyugatra eső részek”: az ICES VIa körzet, illetve az ICES Vb körzet azon része, amely a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken van.

4. cikk

A halászati erőkifejtés kiszámítása

E rendelet alkalmazásában a halászhajók egy csoportja által tett halászati erőkifejtés az egyes halászhajók kW-ban kifejezett kapacitásértékei és az egyes halászhajók által az I. mellékletben meghatározott területen töltött napok száma szorzatainak az összege. Az egy adott területen töltött nap bármely olyan, 24 órából (vagy egy részéből) álló folyamatos időszak, amelynek során a hajó az adott területen belül és kikötőn kívül tartózkodik.

5. cikk

A terv célja

(1) Az 1. cikkben említett terv biztosítja a tőkehalállományoknak a legmagasabb fenntartható hozam mellett történő fenntartható kiaknázását.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított célkitűzést a tőkehalak megfelelő korcsoportjai tekintetében az alábbi arányú állománypusztulás fenntartása mellett kell megvalósítani:

Állomány	Állománypusztulás
Tőkehal Kattegatban	0,4
Tőkehal a Skóciától nyugatra fekvő területen	0,4
Tőkehal az Ír-tengerben	0,4

▼B

(3) Az Északi-tengerben, a Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén található tőkehalállományokat illetően az (1) bekezdésben megállapított célkitűzést a tőkehalak megfelelő korcsoportjai tekintetében a 8. cikkben említett arányú állománypusztulás fenntartása mellett kell megvalósítani.

II. FEJEZET

TELJES KIFOGHATÓ MENNYISÉG

6. cikk

Legalacsonyabb és elővigyázatossági szintek

Az egyes tőkehalállományok vonatkozásában az ívásra képes biomassza legalacsonyabb szintjei és elővigyázatossági szintjei a következők:

Állomány	Az ívásra képes biomassza legalacsonyabb szintje tonnában	Az ívásra képes biomassza elővigyázatossági szintje tonnában
Tőkehal Kattegatban	6 400	10 500
Tőkehal az Északi-tengerben, Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén	70 000	150 000
Tőkehal a Skóciától nyugatra fekvő területen	14 000	22 000
Tőkehal az Ír-tengerben	6 000	10 000

7. cikk

A Kattegatban, a Skóciától nyugatra fekvő területen és az Ír-tengerben található tőkehalállományok teljes kifogható mennyiségeinek meghatározására vonatkozó eljárás

(1) A Tanács a Kattegatban, a Skóciától nyugatra fekvő területen és az Ír-tengerben található minden egyes tőkehalállomány tekintetében évente határoz a következő évi teljes kifogható mennyiségről. A teljes kifogható mennyiséget a következő mennyiségeknek a HTMGB által az (2) és (3) bekezdésben említett, halászat okozta állománypusztulási arányoknak megfelelőként előre jelzett összes tőkehalfogásból történő kivonásával kell kiszámítani:

a) az érintett állomány esetében az egyedek várható visszadobási mértékének megfelelő halmennyiség;

b) adott esetben a halászat okozta tőkehalállomány-pusztulás más forrásainak megfelelő mennyiség, amelyet a Bizottság javaslata alapján kell meghatározni.

(2) A TAC a HTMGB szakvéleménye alapján megfelel az összes következő feltételnek:

a) ha azon év január 1-jén, amelyre a TAC vonatkozik, az állomány mérete a HTMGB előrejelzése szerint elmarad az ívásra képes biomassza 6. cikkben meghatározott legalacsonyabb szintjétől, a halászat okozta állománypusztulási arányt az előző évihez képest 25 %-kal kell csökkenteni abban az évben, amelyre a TAC vonatkozik;

b) ha azon év január 1-jén, amelyre a TAC vonatkozik, az állomány mérete a HTMGB előrejelzése szerint elmarad az ívásra képes biomassza 6. cikkben meghatározott elővigyázatossági szintjétől, és meghaladja az ívásra képes biomassza 6. cikkben meghatározott legalacsonyabb szintjét vagy megegyezik azzal, a halászat okozta állománypusztulási arányt az előző évihez képest 15 %-kal kell csökkenteni abban az évben, amelyre a TAC vonatkozik; valamint

▼B

c) ha azon év január 1-jén, amelyre a TAC vonatkozik, az állomány mérete a HTMGB előrejelzése szerint meghaladja az ívásra képes biomassza 6. cikkben meghatározott elővigyázatossági szintjét vagy megegyezik azzal, a halászat okozta állománypusztulási arányt az előző évihez képest 10 %-kal kell csökkenteni abban az évben, amelyre a TAC vonatkozik.

(3) Ha a (2) bekezdés b) és c) pontja alkalmazásának eredményeként a halászat okozta állománypusztulás aránya – a HTMGB szakvéleménye alapján – az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott állománypusztulásnál alacsonyabb lenne, a Tanács a teljes kifogható mennyiséget olyan szinten állapítja meg, hogy a halászat okozta állománypusztulás aránya megegyezzen az 5. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal.

(4) A HTMGB a (2) és (3) bekezdésben említett szakvéleményét azon feltevés alapján készíti el, hogy az azt megelőző évben, amelyre a TAC vonatkozik, az állományt a halászat okozta állománypusztulásnak az adott évre vonatkozó megengedett legnagyobb halászati erőkifejtés csökkentésével egyenértékű kiigazítása mellett halásszák le.

(5) A (2) bekezdés a), b) és c) pontjától, valamint a (3) bekezdéstől eltérve a Tanács csak olyan teljes kifogható mennyiséget fogad el, amely legfeljebb 20 %-kal nagyobb vagy kisebb az előző évre megállapított teljes kifogható mennyiségnél.

8. cikk

Az Északi-tengerben, a Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén található tőkehalállomány teljes kifogható mennyiségeinek meghatározására vonatkozó eljárás

(1) A Tanács az Északi-tengerben, a Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén található tőkehalállomány tekintetében évente határoz a teljes kifogható mennyiségről. A teljes kifogható mennyiségek kiszámítása a 7. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott csökkentési szabályok alkalmazásával történik.

(2) A teljes kifogható mennyiségeket első alkalommal a (3) és (5) bekezdéssel összhangban kell kiszámítani. Azon évtől kezdődően, amely esetében a (3) és (5) bekezdés alkalmazása révén kapott teljes kifogható mennyiségek nem érik el a (4) és (5) bekezdés alkalmazása révén kapott teljes kifogható mennyiségeket, a teljes kifogható mennyiségeket a (4) és (5) bekezdéssel összhangban kell kiszámítani.

(3) Kezdetben a teljes kifogható mennyiség nem haladhatja meg azt az állománypusztulási szintet, amely a megfelelő korcsoportok 2008-ra becsült állománypusztulásának az alábbiakban meghatározott arányának felel meg: 75 % a 2009-es TAC vonatkozásában, 65 % a 2010-es TAC vonatkozásában, majd 10 %-os csökkentést alkalmazva az azt követő évek tekintetében.

(4) Ezt követően, ha az azt megelőző év január 1-jén, amelyre a TAC vonatkozik, az állomány mérete:

a) meghaladja az ívásra képes biomassza elővigyázatossági szintjét, a teljes kifogható mennyiséget úgy kell megállapítani, hogy a halászat okozta állománypusztulási arány a megfelelő korcsoportokban 0,4 legyen;

b) az ívásra képes biomassza legalacsonyabb szintje és az ívásra képes biomassza elővigyázatossági szintje között van, a teljes kifogható mennyiség nem haladhatja meg azt a szintet, amely eredményeként a halászat okozta állománypusztulási arány a megfelelő korcsoportokban az alábbi képletnek felel meg:

   0,4 – (0,2 × (az ívásra képes biomassza elővigyázatossági szintje – az ívásra képes biomassza)/(az ívásra képes biomassza elővigyázatossági szintje – az ívásra képes biomassza legalacsonyabb szintje));

c) megegyezik az ívásra képes biomassza legalacsonyabb szintjével, vagy az alatt van, a teljes kifogható mennyiség nem haladhatja meg azt a szintet, amely esetében a halászat okozta állománypusztulási arány a megfelelő korcsoportokban 0,2.

▼B

(5) A (3) és (4) bekezdéstől eltérve 2010-re és az azt követő évekre a Tanács csak olyan teljes kifogható mennyiségeket fogad el, amelyek legfeljebb 20 %-kal nagyobbak vagy kisebbek az előző évre megállapított teljes kifogható mennyiségnél.

(6) Amennyiben az (1) bekezdésben említett tőkehalállomány kiaknázása során a halászat okozta állománypusztulási arány három egymást követő évben megközelíti a 0,4-et, a Bizottság értékeli e cikk alkalmazását, és szükség esetén javaslatot tesz annak a legmagasabb fenntartható hozam mellett történő kiaknázás biztosítása céljából történő módosításához szükséges intézkedésekre.

▼M2

9. cikk

A TAC meghatározására vonatkozó különleges eljárás

(1) Amennyiben a TAC 7. cikk szerinti megállapításához nem áll rendelkezésre elegendő információ, a Kattegatban, a Skóciától nyugatra fekvő területeken és az Ír-tengerben élő tőkehalállományokból kifogható teljes mennyiségeket a tudományos szakvélemények által ajánlott szinten kell megállapítani. Ha azonban a tudományos szakvélemények által ajánlott szint az előző évi teljes kifogható mennyiségnél több mint 20 %-kal magasabb, akkor a teljes kifogható mennyiséget az előző évihez képest 20 %-kal magasabban kell meghatározni, amennyiben pedig a tudományos szakvélemények által ajánlott szint az előző évi teljes kifogható mennyiségnél több mint 20 %-kal alacsonyabb, akkor a teljes kifogható mennyiséget az előző évihez képest 20 %-kal alacsonyabban kell meghatározni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a tudományos szakvélemény azt tartalmazza, hogy nem szabad célzott halászatot engedélyezni, és hogy

a) a járulékos fogásokat minimálisra vagy a lehető legkisebbre kell csökkenteni; és/vagy

b) a tőkehal-fogásokat a lehető legkisebbre kell csökkenteni,

a Tanács határozhat úgy, hogy a következő egy vagy több évben a TAC tekintetében nem alkalmaz éves kiigazítást, feltéve, hogy a megállapított TAC csak a járulékos fogásokra vonatkozik.

(3) Amennyiben a TAC 8. cikk szerinti megállapításához nem áll rendelkezésre elegendő információ, az Északi-tengerben, a Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén élő tőkehalállományból kifogható teljes mennyiségeket e cikk (1) és (2) bekezdésének értelemszerű alkalmazásával kell megállapítani, hacsak a Norvégiával folytatott konzultációk a teljes kifogható mennyiségek más szinten történő megállapításához nem vezetnek.

(4) Amennyiben a tudományos szakvélemény azt támasztja alá, hogy a 8. cikk (1)–(4) bekezdésében megállapított szabályok alkalmazása révén nem teljesíthetők a terv célkitűzései, a Tanács a fent említett rendelkezések ellenére alternatív TAC-szintet állapíthat meg.

▼B

10. cikk

Az intézkedések kiigazítása

(1) Amennyiben a halászat okozta állománypusztulásnak az 5. cikk (2) bekezdésében foglalt célarányát elérték, vagy ha HTMGB szakvéleménye szerint ez az arány vagy az ívásra képes biomassza 6. cikkben foglalt legalacsonyabb és elővigyázatossági szintjei, illetve a 7. cikk (2) bekezdésében megadott, halászat okozta állománypusztulási arányok szintjei többé nem felelnek meg az állomány kimerítésével kapcsolatos kockázat alacsony szinten tartása és a legnagyobb fenntartható hozam fenntartása szempontjából, a Tanács e szintek tekintetében új értékeket határoz meg.

▼B

(2) Amennyiben a HTMGB szakvéleménye szerint valamely tőkehalállomány helyreállása nem megfelelő, a Tanács határozatában

a) a 7., 8. és 9. cikkben előírtnál alacsonyabb szinten határozza meg az adott állományra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget;

b) a 12. cikkben előírtnál alacsonyabb szinten határozza meg a megengedett legnagyobb halászati erőkifejtést;

c) adott esetben kapcsolódó feltételeket állapít meg.

III. FEJEZET

A HALÁSZATI ERŐKIFEJTÉS KORLÁTOZÁSA

11. cikk

Halászati erőkifejtési rendszer

(1) A 7., 8. és 9. cikkben meghatározott teljes kifogható mennyiségeket halászati erőkifejtési rendszer egészíti ki, amelyben a halászati erőkifejtésben kiFEJEZETt halászati lehetőségeket évente kell elosztani a tagállamok között.

(2) A Tanács a Bizottság javaslatára, valamint a (3) cikkben említett, a tagállamok által nyújtott tájékoztatás és a HTMGB által nyújtott tanácsadás alapján bizonyos hajócsoportokat kizárhat az erőkifejtési rendszer alkalmazásából, amennyiben:

a) a HTMGB-nek megfelelő adatok állnak rendelkezésére a tőkehalfogásokról és -visszadobásokról ahhoz, hogy fel tudja mérni az érintett hajócsoportokra vonatkozó tőkehalfogási százalékarányt;

b) a tőkehalfogási százalékarány a HTMGB értékelése szerint nem haladja meg az egyes érintett hajócsoportok teljes fogásának 1,5 %-át; valamint

c) e hajócsoportoknak az erőkifejtési rendszerbe való felvétele aránytalan adminisztratív terhet jelentene a tőkehalállományokra gyakorolt hatáshoz képest.

Ha a HTMGB nem tudja felmérni, hogy e feltételek továbbra is teljesülnek-e, akkor a Tanácsnak minden érintett hajócsoportot fel kell vennie az erőkifejtési rendszerbe.

(3) A tagállamoknak – a Bizottság által elfogadandó részletes szabályokkal összhangban – évente megfelelő tájékoztatást kell nyújtaniuk a Bizottságnak és a HTMGB-nek, hogy azok meg tudják állapítani, hogy a fenti feltételek továbbra is teljesülnek-e.

12. cikk

A halászati erőkifejtések elosztása

(1) A Tanács minden évben tagállamonként határoz az egyes halászati erőkifejtési csoportok tekintetében megengedett legnagyobb erőkifejtésekről.

(2) A megengedett legnagyobb halászati erőkifejtést a következőképpen meghatározott referenciaérték segítségével számítják ki:

a) e rendelet alkalmazásának első évében az egyes erőkifejtési csoportok tekintetében a referenciaérték a HTMGB szakvéleménye alapján a 2004–2006-ban vagy 2005–2007-ben kifejtett, kW-napokban kifejezett átlagos erőkifejtés, az érintett tagállam választása szerint;

▼B

b) az e rendelet alkalmazásának további évei tekintetében a referenciaérték az előző évre vonatkozó megengedett legnagyobb halászati erőkifejtéssel egyenértékű.

(3) Azon erőkifejtési csoportok meghatározása, amelyek esetében a megengedett legnagyobb halászati erőkifejtés évente kiigazításra kerül, a következők alapján történik:

a) a valamennyi erőkifejtési csoporthoz tartozó halászhajók által fogott tőkehalzsákmányt a tagállamok által a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról szóló, 2008. február 25-i 199/2008/EK tanácsi rendelet ([1]) 18., 19. és 20. cikkének megfelelően benyújtott adatok alapján kell értékelni;

b) össze kell állítani egy listát az összevont erőkifejtési csoportoknak az e rendelet I. mellékletében meghatározott valamennyi területe és a vonatkozó tőkehalfogás tekintetében, a visszaengedett halállományt is beleértve. A listát az egyes erőkifejtési csoportokon belül a tőkehalfogás szerinti növekvő sorrendbe kell rendezni;

c) a b) pontnak megfelelően létrehozott listákon az összesített tőkehalfogást a következők szerint kell kiszámítani. Valamennyi összevont erőkifejtési csoport esetében ki kell számítani a szóban forgó erőkifejtési csoport által fogott tőkehalzsákmány és a lista előző bejegyzéseiben szereplő valamennyi összevont erőkifejtési csoport által fogott tőkehalzsákmány összegét;

d) a c) pontnak megfelelően kiszámított összesített halfogást a valamennyi összevont erőkifejtési csoport által ugyanazon a területen fogott teljes halzsákmány százalékában kell megadni.

▼M2

(4) Azon összevont erőkifejtési csoportok esetében, amelyeknél a (3) bekezdés d) pontjának megfelelően kiszámított összesített halfogás értéke 20 % vagy annál több, éves kiigazításokat kell alkalmazni. Az érintett csoportok számára megengedett legnagyobb halászati erőkifejtést a következőképpen kell kiszámítani:

a) amennyiben a 7. vagy a 8. cikk alkalmazandó, a referenciaértékre ugyanazt a százalékos kiigazítást kell alkalmazni, mint amelyet az említett cikkek a halászat okozta állománypusztulás tekintetében megállapítanak;

b) amennyiben a 9. cikk alkalmazandó, a halászati erőkifejtés kiigazításához a TAC előző évhez viszonyított kiigazításához használt százalékos arányt kell alkalmazni.

▼B

(5) A (4) bekezdésben említetteken kívüli erőkifejtési csoportok tekintetében a megengedett legnagyobb halászati erőkifejtést a referenciaérték szintjén kell tartani.

▼M2

(6) Amennyiben a megengedett legnagyobb halászati erőkifejtést négy egymást követő évben csökkentették, a Tanács a (4) bekezdéstől eltérve úgy határozhat, hogy a következő egy vagy több évben a megengedett legnagyobb halászati erőkifejtés tekintetében nem alkalmaz éves kiigazítást.

([1]) HL L 60., 2008.2.5., 1. o.

▼B

13. cikk

További halászati erőkifejtések kiosztása a különlegesen szelektív halászeszközök alkalmazása és a tőkehalkímélő halászati utak esetén

(1) A tagállamok a (2)–(7) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelően növelhetik a megengedett legnagyobb halászati erőkifejtést azon erőkifejtési csoportok tekintetében, amelyek esetében az erőkifejtés a 12. cikk (4) bekezdése szerint kiigazításra került.

(2) Növelhető az azon halászati erőkifejtési csoportok számára megengedett legnagyobb erőkifejtés, amelyekben egy vagy több halászhajó halászati tevékenysége:

a) csupán egyetlen olyan szabályozott halászeszköz fedélzeten tartásával történik, amely műszaki jellemzői a HTMGB általi értékelés tárgyát képező tudományos tanulmány szerint azt eredményezik, hogy a fogás összetételének kevesebb, mint 1 %-át teszi ki a tőkehal (különlegesen szelektív halászeszközök);

b) azzal az eredménnyel jár, hogy az egyes halászati utak esetében a fogás összetételének kevesebb, mint 5 %-át teszi ki a tőkehal (tőkehalkímélő halászati utak);

c) a tőkehal kifogásának elkerülésére vagy a visszadobások gyakorlatának visszaszorítására vonatkozó olyan tervvel összhangban történik, amely a részt vevő hajók tekintetében legalább a 12. cikk (4) bekezdésében említett erőkifejtés-kiigazításnak megfelelő mértékben csökkenti a tőkehal halászat okozta állománypusztulását; vagy

d) a Skóciától nyugatra fekvő területen történik, a IV. mellékletben meghatározott, a WGS84 koordinátarendszer szerint mért pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonaltól nyugatra, feltéve, hogy a részt vevő hajók fel vannak szerelve műholdas hajómegfigyelési rendszerrel (VMS).

(3) A (2) bekezdésben említett halászhajók fokozott gyakoriságú ellenőrzés tárgyát képezik, különös tekintettel az alábbiakra:

a) a különlegesen szelektív halászeszközöknek az érintett halászati utak során való kizárólagos alkalmazása a (2) bekezdés a) pontjának megfelelően;

b) a visszadobások mértéke a (2) bekezdés b) pontjával összhangban;

c) a halászat okozta állománypusztulás csökkentése a (2) bekezdés c) pontjával összhangban;

d) a (2) bekezdés d) pontjában meghatározott vonaltól nyugatra történő fogások és visszadobások mértéke,

az említett pontokban meghatározott különleges feltételek betartásáról a tagállamok számára történő rendszeres adatszolgáltatás szabályaira vonatkozó megállapodások szerint.

(4) A halászati erőkifejtés e cikk szerinti növelésének mértékét az érintett erőkifejtési csoportok valamennyi olyan halászhajójára vonatkozóan ki kell számítani, amelyek a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjában említett különleges feltételek szerint működnek, és a növelés nem haladhatja meg az erőkifejtés 12. cikk (4) bekezdésében említett kiigazításának az e tevékenységek során alkalmazott halászeszközök tekintetében történő ellensúlyozásához szükséges mértéket.

(5) A halászati erőkifejtéseknek a tagállamok által végrehajtott valamennyi növeléséről értesíteni kell a Bizottságot azon év április 30-ig, amelynek folyamán sor kerül az erőkifejtés kiigazításának ellensúlyozására. Az értesítésnek tartalmaznia kell a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjában említett különleges feltételek szerint működő halászhajók

▼B

részletes adatait, az egyes erőkifejtési csoportokra vonatkozó azon halászati erőkifejtést, amelyet a tagállam az említett halászhajók számára az adott év tekintetében előirányzott, továbbá a halászhajók erőkifejtésének felügyeletére vonatkozó feltételeket, az ellenőrzési rendszereket is beleértve.

(6) A tagállamok legkésőbb minden év március 1-ig jelentést tesznek a Bizottságnak az előző év során folytatott tevékenységeik keretében felhasznált erőkifejtések mértékéről.

(7) A Bizottság felkéri a HTMGB-t, hogy évente hasonlítsa össze a tőkehal állománypusztulása terén a (2) bekezdés c) pontjának alkalmazása esetén bekövetkező csökkenést azzal a csökkenéssel, amely az előrejelzése szerint a 12. cikk (4) bekezdésében említett erőkifejtéskiigazítás eredményeként jönne létre. E szakvéleményre figyelemmel a Bizottság javaslatot tehet az erőkifejtések olyan kiigazításaira, amelyeket az adott halászeszköz-kategória tekintetében a következő év során lehet alkalmazni.

14. cikk

A tagállamok kötelezettségei

(1) Minden tagállam meghatározza a lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében a megengedett legnagyobb halászati erőkifejtés egyes hajók vagy hajók csoportja számára történő kiosztásának módszerét, számos kritériumra is figyelemmel, beleértve például a következőket:

a) helyes halászati módszerek támogatása, beleértve az adatgyűjtés javítását, a visszadobás gyakorlatának visszaszorítását és az ivadékokra gyakorolt hatások lehető legkisebbre csökkentését;

b) együttműködési programokban való részvétel a szükségtelen járulékos tőkehalfogások elkerülésére;

c) a környezetre gyakorolt csekély hatás, beleértve az üzemanyag-fogyasztást és az üvegházhatású gázok kibocsátását;

d) arányosság a halászati kvótában kifejezett halászati lehetőségek elosztása tekintetében.

(2) Az e rendelet I. mellékletében szereplő valamennyi terület tekintetében a különleges halászati engedélyekre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1994. június 27-i 1627/94/EK tanácsi rendeletnek ([1]) megfelelően minden tagállam különleges halászati engedélyt ad ki a lobogója alatt közlekedő azon hajók számára, amelyek az említett területeken halászati tevékenységet folytatnak, és az e rendelet I. mellékletében meghatározott halászeszköz-kategóriák valamelyikébe tartozó halászeszközöket használnak.

(3) Az I. mellékletben szereplő valamennyi terület tekintetében a (2) bekezdés szerint kiadott különleges halászati engedéllyel rendelkező hajók kW-ban kifejezett összkapacitása nem lehet nagyobb, mint a 2006-ban vagy 2007-ben üzemelő, szabályozott halászeszközöket használó, és az érintett földrajzi területen halászó hajók legnagyobb kapacitása.

(4) Minden tagállam összeállítja és vezeti a (2) bekezdésben említett különleges engedéllyel rendelkező hajók listáját, és azt a hivatalos honlapján elérhetővé teszi a Bizottság és más tagállamok számára.

([1]) HL L 171., 1994.7.6., 7. o.

▼B

15. cikk

A halászati erőkifejtés szabályozása

A tagállamok erőkifejtési csoportonként nyomon követik flottájuk kapacitását és tevékenységét, és ha azok várhatóan elérik a 12. cikkel összhangban meghatározott megengedett legnagyobb halászati erőkifejtést, meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az erőkifejtés ne haladja meg a megállapított határértékeket.

16. cikk

A megengedett legnagyobb halászati erőkifejtés tagállamok közötti cseréje és a halászati erőkifejtések visszaállítása

(1) A 11. cikknek megfelelően megállapított megengedett legnagyobb halászati erőkifejtést az érintett tagállam a következők figyelembevételével igazíthatja ki:

a) a 2371/2002/EK rendelet 20. cikkének (5) bekezdése alapján végrehajtott kvótacserék; valamint

b) a 2371/2002/EK rendelet 23. cikkének (4) bekezdése és a 2847/93/EGK rendelet 21. cikkének (4) bekezdése, 23. cikkének (1) bekezdése és 32. cikkének (2) bekezdése alapján végrehajtott újraelosztások és/vagy levonások.

(2) A 12. cikknek megfelelően megállapított megengedett legnagyobb halászati erőkifejtést kiigazíthatja az a tagállam, amely beszünteti a 3. cikkben említett valamely területen folytatott kvótacserét – feltéve, hogy ez a tagállam az említett cseréket a 12. cikk (2) bekezdésében meghatározott referenciaértékek megállapítására vonatkozó referenciaidőszak során hajtotta végre –, és amelynek a helyreállított kvóta kiaknázása érdekében valamely érintett erőkifejtési csoportban további halászati erőkifejtéseket kell alkalmaznia. A halászati erőkifejtések visszaállítása együtt jár azzal, hogy a kvótát a kvóta-helyreállító tagállam számára visszaszolgáltató tagállam megengedett legnagyobb halászati erőkifejtése csökken, mégpedig olyan mértékben, hogy az megfeleljen az erőkifejtési csoportjai számára halászatra rendelkezésre álló kvóta csökkentésének, kivéve, ha a kvótát visszaszolgáltató tagállam a vonatkozó erőkifejtést nem használta a fent említett referenciaértékek megállapításához.

(3) A 17. cikk (2) bekezdésétől eltérve a tagállamok 2009-ben módosíthatják a rájuk vonatkozó erőkifejtés-elosztást azáltal, hogy a halászati erőkifejtést és kapacitást átcsoportosítják a 3. cikkben említett földrajzi területek között, amennyiben ez az átcsoportosítás a 13. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett halászati tevékenységeket érint. Ezekről az átcsoportosításokról értesítik a Bizottságot. A 12. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, megengedett legnagyobb halászati erőkifejtést ennek megfelelően módosítani kell.

17. cikk

A megengedett legnagyobb halászati erőkifejtés erőkifejtési csoportok közötti cseréje

(1) A tagállamok módosíthatják erőkifejtés-elosztásukat azáltal, hogy a halászati kapacitásokat – a (2)–(5) bekezdésben meghatározott feltételekkel – átcsoportosítják az erőkifejtési csoportok között.

▼B

(2) Az átcsoportosítás földrajzi területek között nem, viszont halászeszköz-kategóriák között megengedett, feltéve, hogy az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot az átadó halászeszköz-kategória, valamint az átvevő halászeszköz-kategória egységnyi erőkifejtésenkénti fogásának (cpue) a legutolsó három évre vonatkozó átlagértékéről.

(3) Ha az átadó halászeszköz-kategória cpue-értéke nagyobb, mint az átvevő halászeszköz-kategória cpue-értéke, akkor az átcsoportosításra általában 1 kW-nap – 1 kW-nap alapon kerül sor.

(4) Ha az átadó halászeszköz-kategória cpue-értéke kisebb, mint az átvevő halászeszköz-kategória cpue-értéke, akkor a tagállam korrekciós tényezőt alkalmaz az átvevő halászeszköz-kategória erőkifejtésének összegére, hogy ellensúlyozza ez utóbbi kategória magasabb cpue-értékét.

(5) A Bizottság felkéri a HTMGB-t, hogy dolgozzon ki a különböző cpue-értékkel rendelkező halászeszköz-kategóriák közötti erőkifejtés-átcsoportosítások megkönnyítésére alkalmas szabványos korrekciós tényezőket.

IV. FEJEZET

MEGFIGYELÉS, VIZSGÁLAT ÉS FELÜGYELET

▼M1

———————

▼B

25. cikk

Kijelölt kikötők

(1) Ha egy közösségi halászhajó több mint kéttonnányi tőkehalat kíván kirakodni a Közösségben, a hajó parancsnoka biztosítja, hogy az ilyen kirakodás csak a kijelölt kikötőkben történhessen meg.

(2) Minden tagállam kijelöli azokat a kikötőket, ahol a két tonnát meghaladó mennyiségű tőkehal kirakodása megtörténhet.

(3) Minden egyes tagállam saját nyilvános honlapján hozzáférhetővé teszi a kijelölt kikötők listáját, valamint az e kikötőkre vonatkozó vizsgálati és felügyeleti eljárásokat, az egyes kirakodásokon belüli tőkehalmennyiségek nyilvántartására és jelentésére vonatkozó előírásokat és feltételeket is beleértve.

A Bizottság ezen információkat valamennyi tagállam felé továbbítja.

▼M1

———————

▼B

V. FEJEZET

DÖNTÉSHOZATAL ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Döntéshozatali eljárás

Ahol e rendelet a Tanács által meghozandó határozatról rendelkezik, a Tanács minősített többséggel jár el a Bizottság javaslata alapján.

▼B

31. cikk

Az I. melléklet módosítása

A HTMGB szakvéleménye alapján a Bizottság a 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban és a következő elvek szerint módosíthatja e rendelet I. mellékletét:

a) az erőkifejtési csoportokat a lehető leghomogénebb módon kell megállapítani a kifogott biológiai állományok, a cél- vagy járulékos fogásként kifogott halak mérete, valamint az erőkifejtési csoporthoz társított halászati tevékenységek környezetre gyakorolt hatása tekintetében;

b) az erőkifejtési csoportok számának és méretének a védelmi szükségletekhez viszonyított igazgatási terhek tekintetében költséghatékonynak kell lennie.

32. cikk

Részletes szabályok

A 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően részletes szabályokat lehet elfogadni e rendelet 11. cikke (3) bekezdésének, 14., 16. és 17. cikkének alkalmazását illetően.

33. cikk

Támogatás az Európai Halászati Alap keretében

(1) Az 1. cikkben említett négy tőkehalállomány tekintetében a hosszú távú tervet a 2371/2002/EK rendelet 5. cikke értelmében és az 1198/2006/EK rendelet 21. cikke a) pontjának i. alpontja alkalmazásában helyreállítási tervnek kell tekinteni azon évek esetében, amelyekben az állomány mérete nem éri el az ívásra képes biomasszának a vonatkozó, 6. cikkben meghatározott legalacsonyabb szintjét.

(2) Az 1. cikkben említett négy tőkehalállomány tekintetében a többéves tervet a 2371/2002/EK rendelet 6. cikke értelmében és az 1198/2006/EK tanácsi rendelet 21. cikke a) pontjának iv. alpontja alkalmazásában gazdálkodási tervnek kell tekinteni az (1) bekezdésben említettektől eltérő évek esetében.

34. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb e rendelet alkalmazásának harmadik évében, majd minden harmadik azt követő évben – a HTMGB szakvéleménye alapján és a vonatkozó regionális tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően – értékeli az érintett tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó gazdálkodási intézkedések hatását, és szükség esetén javaslatot tesz e rendelet módosításához szükséges intézkedésekre.

▼B

35. cikk

Hatályon kívül helyezés

▼C1

A 423/2004/EK rendelet hatályát veszti. A 423/2004/EK rendeletre való hivatkozásokat az erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

▼B

36. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2009. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

Az erőkifejtési csoportokat az 1. pontban szereplő valamely halászeszköz-kategória és a 2. pontban szereplő valamely földrajzi terület határozza meg.

1. Halászeszköz-kategóriák

   a) A következő szembőségű fenékvonóhálók és kerítőhálók (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR):

      TR1. 100 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő

      TR2. 70 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő, de 100 mm-nél kisebb

      TR3. 16 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő, de 32 mm-nél kisebb

   b) A következő szembőségű merevítőrudas vonóhálók (TBB):

      BT1. 120 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő

      BT2. 80 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő, de 120 mm-nél kisebb

   c) Kopoltyúhálók, állítóhálók (GN)

   d) Tükörhálók (GT)

   e) Horogsorok (LL)

2. Földrajzi területek kategóriái:

   E melléklet alkalmazásában a földrajzi területek következő csoportosítása alkalmazandó:

   a) Kattegat;

   b) i. Skagerrak;

      ii. az ICES IIIa övezetnek a Skagerrakon és a Kattegaton kívüli része;

      az ICES IV övezet, és az ICES IIa övezetnek a közösségi vizekhez tartozó része;

      iii. az ICES VIId övezet;

   c) az ICES VIIa övezet;

▼C1

   d) az ICES VIa övezet és az ICES Vb övezetnek a közösségi vizekhez tartozó része.

▼M3

3. Az 1. ponttól eltérve, a 2. b) pontjában szereplő területen a halászati erőkifejtés szabályozása tekintetében az TR1. és TR2. halászeszköz-kategóriákat egy kategóriának kell tekinteni, amelybe a 70 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő szembőségű hálók tartoznak. A tagállamok – az 1224/2009/EK rendelet ([1]) 33. és 34. cikkének megfelelően – a TR1 és TR2 halászeszköz-kategória vonatkozásában továbbra is külön-külön tesznek jelentést az erőkifejtés-felhasználásról.

([1]) A Tanács 2009. november 20-i rendelete az 1224/2009/EK rendelete a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

▼B

II. MELLÉKLET

EGYEDI VIZSGÁLATI REFERENCIAÉRTÉKEK

Célkitűzés

1. Minden egyes tagállam egyedi vizsgálati referenciaértékeket határoz meg e melléklettel összhangban.

Stratégia

2. A halászati tevékenységek vizsgálata és felügyelete elsősorban azokra a hajókra irányul, amelyek valószínűsíthetően tőkehalat fognak ki. A vizsgálat és a felügyelet hatékonyságának mérésére kiegészítő kereszt-ellenőrzési rendszerként a tőkehal szállítására és forgalomba hozatalára irányuló szúrópróbaszerű vizsgálatokat kell alkalmazni.

Prioritások

3. A halászeszközök különböző típusai különböző prioritási szintekbe tartoznak attól függően, hogy a flottákat milyen mértékben érintik a halászati lehetőségek korlátozásai. Ezért minden tagállam egyedi prioritásokat határoz meg.

Célértékek

4. A tagállamok legkésőbb az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított egy hónapon belül – az alábbiakban megállapított célértékek figyelembevételével – végrehajtják vizsgálati ütemterveiket.

   A tagállamok meghatározzák és ismertetik, hogy melyik mintavételezési stratégiát alkalmazzák.

   A Bizottság kérésére a tagállam által alkalmazott mintavételi tervet a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani.

   a) A kikötői vizsgálatok mértéke

      Általánosságban azzal az egyszerű szúrópróbaszerű mintavétellel biztosított pontossággal kell legalább azonos szintű pontosságot elérni, amely során a vizsgálat az adott tagállamban az összes tőkehal-kirakodás számának 20 %-ára terjed ki.

   b) A forgalombahozatali vizsgálatok mértéke

      Az árverésen eladásra kínált tőkehalmennyiségek 5 %-ának vizsgálata.

   c) A tengeren végzett vizsgálatok mértéke

      Rugalmas referenciaérték: az egyes területeken folytatott halászati tevékenység részletes elemzését követően kell meghatározni. A tengeren végzett vizsgálatok referenciaértékei a tengeren a tőkehal-gazdálkodási területeken eltöltött járőrnapok számára vonatkoznak, lehetőség szerint külön referenciaértékkel a meghatározott területeken történő járőrözéssel eltöltött napok vonatkozásában.

   d) A légi megfigyelés mértéke

      Rugalmas referenciaérték: az egyes területeken végzett halászati tevékenységek részletes elemzését követően és a tagállam rendelkezésére álló, elérhető erőforrások figyelembevételével kell meghatározni.

▼B

III. MELLÉKLET

A NEMZETI ELLENŐRZÉSI CSELEKVÉSI PROGRAMOK TARTALMA

A nemzeti ellenőrzési cselekvési programok célja többek között a következők meghatározása:

1. Ellenőrzési eszközök

   Humán erőforrás

   a) A parti és tengeri ellenőrök száma, valamint bevetésük időszakai és körzetei.

   Műszaki erőforrások

   b) A járőrhajók és -repülőgépek száma, valamint bevetésük időszakai és körzetei.

   Pénzügyi erőforrások

   c) A humán erőforrás, valamint a járőrhajók és -repülőgépek bevetésére vonatkozó költségvetési juttatás.

2. A halászattal kapcsolatos információk elektronikus nyilvántartása és bejelentése

   A 19., 23., 24. és 25. cikk teljesítésének biztosítása céljából megvalósított rendszerek leírása.

3. A kikötők kijelölése

   Adott esetben a 25. cikkel összhangban a tőkehal-kirakodásokra kijelölt kikötők jegyzéke.

4. Kirakodás előtti értesítés

   A 24. cikk teljesítésének biztosítása céljából megvalósított rendszerek leírása.

5. A kirakodások ellenőrzése

   A 19., 20., 21. és 28. cikkben foglalt rendelkezések betartásának biztosítása érdekében megvalósított bármely létesítmény és/vagy rendszer leírása.

6. Vizsgálati eljárások

   A nemzeti ellenőrzési cselekvési programok meghatározzák a követendő eljárásokat:

   a) a tengeren és a szárazföldön végzett vizsgálatok esetén;

   b) a más tagállamok által a tőkehalra vonatkozó nemzeti ellenőrzési cselekvési programért felelősként kijelölt illetékes hatóságokkal folytatott kommunikáció esetén;

   c) a közös felügyelet és az ellenőrök cseréje esetén, ideértve a más tagállamok felségvizein működő ellenőrök hatáskörének meghatározását.

▼B

IV. MELLÉKLET

A 13. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett vonal

A 13. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett vonalat a WGS84 koordinátarendszer szerint mért alábbi pontok sorrendben loxodromákkal történő összekötése adja:

ÉSZ 54 °30′, NYH 10 °35′

ÉSZ 55 °20′, NYH 9 °50′

ÉSZ 55 °30′, NYH 9 °20′

ÉSZ 56 °40′, NYH 8 °55′

ÉSZ 57 °0′, NYH 9 °0′

ÉSZ 57 °20′, NYH 9 °20′

ÉSZ 57 °50′, NYH 9 °20′

ÉSZ 58 °10′, NYH 9 °0′

ÉSZ 58 °40′, NYH 7 °40′

ÉSZ 59 °0′, NYH 7 °30′

ÉSZ 59 °20′, NYH 6 °30′

ÉSZ 59 °40′, NYH 6 °5′

ÉSZ 59 °40′, NYH 5 °30′

ÉSZ 60 °0′, NYH 4 °50′

ÉSZ 60 °15′, NYH 4 °0′.